

OKUL ÖNCESİ ÇOCUKLARDA EBEVEYN BESLEME TARZININ ÇOCUKLARIN YEME DAVRANIŞLARI, ANTROPOMETRİK ÖLÇÜMLERİ VE BEDEN ALGILARI ÜZERİNE ETKİSİ

THE IMPACT OF PARENTAL FEEDING STYLES ON PRESCHOOL CHILDREN'S EATING BEHAVIORS, ANTHROPOMETRIC MEASUREMENTS, AND BODY PERCEPTIONS

Betül ORUÇOĞLU¹, Kübra AKTU KONAK², Özlem TEZEL², Zeynep UZDİL³

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü

²Samsun İl Milli Eğitim Müdürlüğü, İrem Yavuz Anaokulu

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü

ÖZET

AMAÇ: Ebeveynler beslenme tarzları ile çocukların yeme davranışlarını etkileyebilmektedir. Bu çalışma, okul öncesi çocuklarda ebeveyn besleme tarzının çocukların yeme davranışları, antropometrik ölçümleri ve beden algıları ile ilişkisini incelemek amacıyla yürütülmüştür.

GEREÇ VE YÖNTEM: Tanımlayıcı ve kesitsel nitelikteki bu araştırmanın örneklemini bir devlet anaokulunda öğrenim gören 3-6 yaş arası 175 çocuk ve ailesi oluşturmuştur. Ebeveynlerin besleme süreçlerindeki tutumlarının değerlendirilmesinde Ebeveyn Besleme Tarzı Anketi, çocukların yeme davranışlarının değerlendirilmesinde Çocuklarda Yeme Davranışı Anketi, çocukların beden algılarının değerlendirilmesinde ise silüet testi örneği kullanılmıştır. Veriler SPSS Windows 21.0 istatistik paket programı kullanılarak değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Ebeveynlerin duygusal ve yardımcı besleme tutumları arttıkça çocukların gıda heveslisi, duygusal aşırı yeme, içme tutkusu, tokluk heveslisi, yavaş yeme ve duygusal az yeme davranışları artmakta, gıdadan keyif alma davranışı ise azalmaktadır ($p<0.05$). Ebeveynlerin sıkı kontrollü besleme davranışları arttıkça çocuklarda yemek seçiciliği artmaktadır ($p<0.05$). Ebeveynlerin toleranslı besleme tutumları arttıkça çocuğun gıdadan keyif alma durumu artmakta, tokluk heveslisi yeme davranışı azalmaktadır ($p<0.05$). Çocukların bel çevresi, kalça çevresi ve üst orta kol çevresi ölçümleri arttıkça ebeveynlerin duygusal ve cesaretlendirici besleme tutumları azalmaktadır ($p<0.05$). Çocuklarının zayıf olduğunu düşünen ebeveynler duygusal ve cesaretlendirici besleme eğilimindedirler ($p<0.05$). Ancak çocukların olmak istedikleri beden algısı ile ebeveynlerin beslenme tarzı alt puanları arasında ilişki saptanmamıştır ($p>0.05$).

SONUÇ: Ebeveynlerin besleme davranışlarının okul öncesi çocukların yeme tutumu, antropometrik ölçümleri ve beden algıları ile ilişkili olduğu gözlemlenmiştir. Çocukların yeme tutumu, büyüme ve gelişmeleri ve beden algıları ile ilgili araştırmalar yapılırken ebeveynlerin beslenme konusundaki farkındalıklarının gözden geçirilecek şekilde tasarlanması faydalı olacaktır.

ANAHTAR KELİMELEER: Beden algısı, Beden imajı, Beslenme Davranışı, Ebeveynler, Okul öncesi.

ABSTRACT

OBJECTIVE: Parents may influence young children's eating behaviors through the foods they offer and their feeding practices. This study aims to investigate the relationship between parental feeding styles and preschool children's eating behaviors, anthropometric measurements, and body perceptions.

MATERIAL AND METHODS: This descriptive and cross-sectional study was conducted with a sample of 175 children aged 3-6 years and their families from a public kindergarten preschool who agreed to participate. To assess parental attitudes toward feeding practices, the Parental Feeding Style Questionnaire was used. Children's eating behaviors were evaluated using the Children's Eating Behavior Questionnaire, and their body perceptions were assessed using a silhouette test. Data were analyzed using SPSS Windows 21.0 statistical software.

RESULTS: As parental emotional and instrumental feeding attitudes increased, children exhibited higher levels of food craving, emotional overeating, drinking enthusiasm, satiety craving, slow eating, and emotional undereating behaviors, while enjoyment of food decreased ($p<0.05$). Increased parental tightly controlled feeding behaviors were associated with greater picky eating in children ($p<0.05$). Higher parental tolerant controlled feeding practices was linked to increased enjoyment of food and decreased satiety craving behaviors in children ($p<0.05$). As children's waist circumference, hip circumference, and upper middle arm circumference measurements increased, parental emotional and encouragement feeding attitudes decreased ($p<0.05$). Families who perceived their children as underweight tended to have emotional and encouraging feeding tendencies ($p<0.05$). However, no relationship was found between children's desired body perception and parental feeding style subscales ($p>0.05$).

CONCLUSIONS: It was observed that parental feeding behaviors are associated with preschool children's eating attitudes, anthropometric measurements, and body perceptions. When researching children's eating attitudes, growth and development, and body perceptions, it would be beneficial to design studies that review parental awareness of nutrition.

KEYWORDS: Size Perception, Body Image, Feeding Behavior, Parents, Preschool.

Geliş Tarihi / Received: 09.09.2024

Kabul Tarihi / Accepted: 18.03.2025

Yazışma Adresi / Correspondence: Dr. Öğr. Üyesi BETÜL ORUÇOĞLU

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü

E-mail: btl_b@windowslive.com

Orcid No (Sırasıyla): 0000-0003-1414-0584, 0009-0000-3691-2552, 0000-0001-6918-6104, 0000-0002-8152-5858

Etik Kurul / Ethical Committee: Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu (23.11.2022/55).

GİRİŞ

Çocukluk dönemindeki sağlıklı beslenme, büyüme ve gelişmeyi desteklemenin yanı sıra, yaşam boyu sağlığı da belirleyen önemli bir faktördür. Çocuklar doğuştan aklık ve tokluk ipuçlarıyla beslenmelerini düzenleme yeteneğine sahiptir, ancak erken çocukluk döneminde dış faktörler bu beceriyi zayıflatabilir (1,2). Okul öncesi dönem, çocukların gelişiminin şekillendiği ve yetişkinlik alışkanlıklarının temellerinin atıldığı bir süreçtir; bu nedenle, sağlıklı beslenme alışkanlıklarının kazandırılması için kritik öneme sahiptir (3).

Çocuklarda yeme davranışları bireysel (genetik, yaş, cinsiyet) ve çevresel (aile, akranlar veya sosyal ortam) faktörler tarafından şekillenmektedir (4). Ebeveynlerin, okul öncesi dönemdeki çocukların yeme davranışlarını etkileyen en güçlü sosyalleşme araçları olduğu varsayılmaktadır (2). Ebeveynler; inançları, yeme tutumları, beslenme bilgileri ve besinlerin sağlık üzerindeki yararlarına ilişkin bakış açıları yoluyla çocuklarının besin ve yeme ile ilgili ilk deneyimlerini yapılandırmada anahtar rol oynamaktadır (4). Ayrıca sundukları yiyeceklerle ve rol modelleme yoluyla çocuklarının besin tüketimlerini ve besin seçimini etkileyebildikleri gibi, besleme eylemiyle ilgili ebeveynlik uygulamalarıyla da çocukların yeme davranışlarını ve tutumlarını şekillendirebilirler (5-7).

Beslenme uygulamaları, ebeveynlerin çocuklarının neyi, ne kadar ve ne zaman yiyeceğini kontrol etmek için kullandıkları spesifik davranış stratejileri olup çocuklara yemeleri için baskı yapmak, yiyecekleri ödül olarak kullanmak, belirli yiyecekler veya yiyecek gruplarına erişimi kısıtlamak, yiyecekleri çocuklarını sakinleştirmek veya kontrol etmek için modellemek veya kullanmak gibi davranışları içermektedir (8). Ebeveynler hem çocuklarının yiyecek tercihlerinin gelişimini etkilemekte (9-11), hem de besleme uygulamaları aracılığıyla çocuklarının uzun vadedeki yeme davranışlarını belirlemektedir (5-8).

Literatürdeki çalışmalar, ebeveynlerin teşvik edici ve ödüllendirici besleme uygulamalarının, çocuklarda yemeğe yaklaşma davranışını artırdığını ve hatta doyma duyarlılığını azaltabileceğini, yemek için baskı yapmak gibi diğer besleme uygulamalarının ise çocuklarda

besin alımını ve yiyeceklerden alınan zevki azaltabileceğini göstermektedir (1,9,12-14).

Genel olarak ebeveyn besleme uygulamalarının çocukların yeme davranışlarını ve vücut ağırlığı artışını belirlediği varsayılmaktadır (15-17). Ancak ebeveynlerin çocuklarının neyi, ne zaman ve ne kadar yiyeceğini kontrol etme şekli, çocuğun yeme davranışlarına ve kilosuna göre de şekillenebilmektedir (6,15-17). Konu ile ilgili çalışmalar; daha yüksek beden kütle indeksine (BKİ) sahip çocukların ebeveynlerinin daha kısıtlayıcı, daha düşük BKİ'ye sahip çocukların ebeveynlerinin ise yemek yeme konusunda daha sık baskı kullanma eğiliminde olduğunu göstermektedir (15,17,18). Çocuğun vücut ağırlığı, annenin çocuğun vücut ağırlığına ilişkin algıları ve endişelerini dolayısıyla annenin beslenme stratejilerini etkilemektedir (19,20).

Bu çalışma, okul öncesi çocuklarda ebeveyn besleme tarzının çocukların yeme davranışları, antropometrik ölçümleri ve beden algıları ile ilişkisini incelemek amacıyla yürütülmüştür.

GEREÇ VE YÖNTEM

Bu araştırma tanımlayıcı ve kesitsel bir tasarıma sahip olup, örneklem büyüklüğünü belirlemek için GPower yazılımıyla güç analizi yapılmıştır. Daha önce gerçekleştirilen referans bir çalışmaya (21) dayanarak, birinci tip hata (α) 0.05, etki büyüklüğü (r) 0.43 ve güç (β) 0.90 olarak ayarlandığında, gerekli örneklem büyüklüğü 186 olarak hesaplanmıştır. Beslenme alışkanlıklarını etkileyebilecek kronik bir hastalığı, besin alerjisi veya geçmişte bir diyet müdahalesi ya da kısıtlaması olan çocuklar araştırma dışı bırakılmıştır. Bu çerçevede, Şubat - Mayıs 2023 tarihleri arasında Samsun il merkezinde bulunan bir devlet anaokulunda öğrenim gören ve çalışmaya katılmayı kabul eden 3-6 yaş aralığındaki 190 çocuğa ve ebeveynlerine ulaşılmıştır. Katılımcılara araştırma hakkında bilgi verildikten sonra çalışmaya katılmayı kabul eden ebeveynlerden bilgilendirilmiş onam alınmıştır. Verilerin toplanması aşamasında çalışmadan ayrılmak istediğini beyan eden veya anket formunda demografik verilerinde %20'den fazla eksik olan 15 veri çalışma dışı bırakılarak toplamda 175 çocuğun ve ebeveynlerinin verisi analiz edilmiştir.

Veri Toplama Araçları

Verilerin toplanması sürecinde, katılımcıların sosyodemografik ve antropometrik özelliklerini, hastalık ve besin takviyesi kullanma durumlarını ve çocukların beslenme özelliklerini içeren bir form kullanılmıştır. Ebeveynlerin besleme sürecindeki tutumlarını değerlendirmek amacıyla Ebeveyn Besleme Tarzı Anketi (22), çocukların yeme davranışlarını değerlendirmek için Çocuklarda Yeme Davranışı Anketi (23), ve çocukların beden algılarını değerlendirmek için ise silüet testi örneği (24,25) kullanılmıştır.

Antropometrik Ölçümlerin Değerlendirilmesi

Araştırmaya katılan çocukların antropometrik ölçümleri (vücut ağırlığı, boy uzunluğu, bel çevresi, kalça çevresi ve üst orta kol çevresi) Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ)'nün önerilerine uygun şekilde alınmıştır (26). Vücut ağırlığı ve boy uzunluğu ölçümleri DSÖ'nün AnthroPlus yazılımına girilerek, çocukların yaşa göre boy uzunluğu ve yaşa göre BKİ için standart sapma (SS) değerleri hesaplanmıştır (27). BKİ'nin cinsiyet ve yaşa göre < -2 SS olması "zayıf", ≥ -2 SS ile $\leq +2$ SS aralığında olması "normal/sağlıklı" ve $> +2$ SS olması "fazla kilolu/obez" olarak değerlendirilmiştir (26). Cinsiyet ve yaşa göre boy uzunluğu < -2 SS ise "kısa boy", ≥ -2 SS - $\leq +2$ SS ise "normal boy", $> +2$ SS ise "uzun boy" olarak değerlendirilmiştir (26). Bel çevresi ölçümleri, Türk çocuklarının bel çevresi normlarına göre değerlendirilmiş ve ölçümün 90. persentilin üzerinde olması "santral obezite" olarak tanımlanmıştır (28).

Çocukların Beden Algılarının Değerlendirilmesi

Çocukların beden algılarını değerlendirmek için silüet testi örneği kullanılmıştır. Vücut figürleri sınıflandırmasında Damiano ve arkadaşları (24) tarafından, Tiggemann ve Pennington'un (25) çocuk figürü derecelendirme ölçeğinden uyarlanan beşli silüet figür örneği kullanılmıştır. Bu beşli silüet figüründe, kız ve erkek çocuklar için iki ayrı görsel set bulunmaktadır. Görseller "çok zayıf (1 puan)", "ortalamadan zayıf (2 puan)", "ortalama (3 puan)", "ortalamadan şişman (4 puan)" ve "çok şişman (5 puan)" olarak puanlandırılmaktadır. Birinci aşamada çocuklara farklı vücut silüetlerinin yer aldığı kâğıda basılı görseller gösterilerek, çocuktan bu silüetlerden kendi bedenine benzediğini düşün-

düğü görseli seçmesi istenmiş ve seçtiği silüet puanı not edilmiştir. İkinci aşamada ise aynı görseller gösterilerek çocuğa "Hangi görseldeki bedenin sana ait olmasını isterdin?" sorusu yöneltilerek çocuğun belirlediği silüetin puanı not edilmiştir. Ebeveynlerin çocuklarının bedenlerini algılama biçimleri de benzer görseller gösterilerek değerlendirilmiş; ebeveynlere "Hangi görsel çocuğunuzun vücuduna en çok hangisine benziyor?" ve "Çocuğunuzun vücudunun görsellerden hangisi gibi olmasını istersiniz?" soruları yöneltilmiştir. Son olarak, bu iki soruya verilen yanıtlar arasındaki fark (algılanan - olması istenen) ile beden memnuniyetsizliği puanları hesaplanmıştır. Bu hesaplamada "0" puanı beden memnuniyetini, "pozitif" puanlar daha zayıf olma isteğini, "negatif" puanlar ise daha iri olma isteğini göstermektedir (29).

Çocuklarda Yeme Davranışı Anketi

Çocuklardaki yeme davranışını değerlendirmek için Wardle ve ark., (23) tarafından geliştirilen ve Türkçe geçerlik ve güvenilirliği Yılmaz ve ark., (30) tarafından yapılmış olan Çocuklarda Yeme Davranışı Anketi kullanılmıştır. Anket, çocukların beslenme alışkanlıkları göz önüne alınarak anne ve babalar tarafından yanıtlanmaktadır. Toplamda 35 maddeden oluşmakta ve 5'li Likert tiptedir (1: asla, 5: her zaman). Gıda heveslisi [12, 14, 19, 20 ve 28. sorular]; duygusal aşırı yeme [2, 13, 15 ve 27. sorular]; gıdadan keyif alma [1, 3, 4, 5 ve 22. sorular]; içme tutkusu [6, 29 ve 31. sorular]; tokluk heveslisi [7, 17, 21, 24, 26, 30 ve 33. sorular]; yavaş yeme [8, 18, 34 ve 35. sorular]; duygusal az yeme [9, 11, 23 ve 25. sorular]; yemek seçiciliği [10, 16 ve 32. sorular] olmak üzere sekiz alt boyuttan oluşmaktadır. Bu ankette, iki ana boyut ve sekiz alt boyut ile çocukların iştahları değerlendirilmektedir. Gıda heveslisi, duygusal aşırı yeme, besinden zevk alma ve içme tutkusu alt boyutları "besine duyulan ilgiyi"; tokluk heveslisi, yavaş yeme, duygusal az yeme ve besin seçiciliği alt boyutları ise "besinden kaçınma davranışını" ifade etmektedir.

Ebeveyn Besleme Tarzı Anketi

Ebeveynlerin besleme süreçlerindeki tutumları, Wardle ve ark., (22) tarafından geliştirilen ve Türkçe geçerlik ve güvenilirliği Özçetin ve ark., (31) tarafından yapılmış olan Ebeveyn Besleme Tarzı Anketi ile değerlendirilmiştir. Anket

27 maddeden oluşmakta ve 5'li Likert tiptedir (1: asla, 5: her zaman). Ölçeğin Wardle ve ark., (22) tarafından geliştirilen özgün halinde dört alt boyut var iken Türkçeye uyarlama çalışmasında beş alt boyutta değerlendirilmesinin uygun olduğu bildirilmiştir. Buna göre; DB: duygusal (emosyonel) besleme [2, 13, 15, 21 ve 25. sorular]; YB: yardımcı (enstrümental) besleme [7, 9, 18 ve 22. sorular]; CB: yemeye teşvik/cesaretlendirici besleme [3, 4, 6, 10, 12, 19 ve 27. sorular]; SK: sıkı kontrollü [5, 17, 20 ve 26. sorular] ve TK: toleranslı kontrollü besleme [1, 11, 14, 16 ve 23. sorular] alt ölçeğe ait maddelerdir (31).

Anketin duygusal (emosyonel) besleme alt boyutu; ebeveynlerin çocuklarının duygusal durumlarını düzenlemek için besinleri kullanmalarını, yardımcı (enstrümental) besleme alt boyutu; ebeveynlerin çocuklarının davranışlarına göre besini ödül olarak kullanmalarını veya ceza olarak besin vermemelerini, yemeye teşvik/cesaretlendirici besleme alt boyutu; ebeveynlerin sunulan besinleri yemesi durumunda çocuklarını övmelerini veya çocuklarını farklı yiyecekleri tatmaları konusunda teşvik etmelerini, sıkı kontrollü besleme alt boyutu; beveynlerin çocuklarının neyi ne zaman tüketmesine tamamen kendilerinin karar vermesini, toleranslı-kontrollü besleme alt boyutu ise ebeveynlerin çocuklarının neyi ne zaman tüketmelerine kendilerinin karar vermesine izin vermelerini ifade etmektedir (23,31).

Etik Kurul

Bu araştırma için Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan 23/11/2022 tarih ve 2022/505 sayılı kararı ile etik onay alınmıştır. Araştırma hakkında bilgi verildikten sonra çalışmaya katılmayı kabul eden ebeveynlerden bilgilendirilmiş onam alınmıştır. Araştırma Helsinki Deklarasyonu prensiplerine, araştırma ve yayın ilkelerine uygun olarak yürütülmüştür.

İstatistiksel Analiz

İstatistiksel analizler için SPSS Windows 21.0 programı kullanılmıştır. Sürekli ve parametrik verilerin dağılımı ortalama (Ort) ve standart sapma (SS) ile, kategorik verilerin dağılımı ise sayı (S) ve yüzde (%) olarak sunulmuştur. Sürekli verilerin normal dağılıma uyup uymadığı

Kolmogorov-Smirnov testi ile kontrol edilmiştir. Sürekli veriler arasındaki ilişki Spearman korelasyon testi ile incelenmiştir. İstatistiksel anlamlılık düzeyi olarak $p < 0.05$ kabul edilmiştir.

BULGULAR

Bu çalışmaya yaş ortalamaları 64.3 ± 7.5 ay olan 87 kız (%49.7), 88 erkek (%50.3) toplam 175 okul öncesi eğitim alan çocuk ve ebeveynleri dâhil edilmiştir. Çocukların tanımlayıcı özelliklerinin dağılımı **Tablo 1'** de verilmiştir.

Tablo 1: Çocukların tanımlayıcı özelliklerinin dağılımı

Özellikler	N(%)
Cinsiyet	
Kız	87 (49.7)
Erkek	88 (50.3)
OrtaSS	
Antropometrik ölçümler	
BK (cm)	54.0±6.4
KK (cm)	61.1±5.7
ÜOKK (cm)	17.2±2.0
BKİ (kg/m ²)	16.2±2.3
Yaşa göre BKİ	
Zayıf	16 (9.1)
Normal	112 (64.0)
Obezite	47 (26.9)
Santral obezite	
Var	36 (20.6)
Yok	139 (79.4)
Ebeveyn Besleme Tarzı	
Duygusal besleme	9.8±3.6
Yardımcı besleme	7.6±2.9
Cesaretlendirici besleme	29.9±4.6
Sıkı kontrollü	14.3±3.3
Toleranslı kontrollü besleme	17.5±2.9
Çocuklarda Yeme Davranışı	
Gıda heveslisi	8.8±3.4
Duygusal aşırı yeme	5.8±2.1
Gıdadan keyif alma	14.7±4.5
İçme tutkusu	7.8±3.2
Tokluk heveslisi	23.2±4.8
Yavaş yeme	10.8±3.7
Duygusal az yeme	11.2±3.9
Yemek seçiciliği	7.3±3.0

BK: bel çevresi, BKİ: beden kütle indeksi, KK: kalça çevresi, ÜOKK: üst orta kol çevresi

Ebeveyn besleme tarzının çocukların yeme davranışları ile ilişkisi **Tablo 2'**de verilmiştir.

Tablo 2: Ebeveyn besleme tarzının çocukların yeme davranışları ile ilişkisi

		ÇYDA1	ÇYDA2	ÇYDA3	ÇYDA4	ÇYDA5	ÇYDA6	ÇYDA7	ÇYDA8
Ebeveyn besleme tarzı									
DB	r	0.176*	0.284**	-0.184*	0.203**	0.185*	0.249**	0.224**	-0.028
	p	0.020	0.000	0.015	0.007	0.014	0.001	0.003	0.717
YB	r	0.191*	0.316**	-0.189*	0.280**	0.202**	0.147	0.177*	-0.033
	p	0.011	0.000	0.012	0.000	0.007	0.053	0.019	0.665
CB	r	-0.048	-0.134	-0.061	0.036	0.222**	0.104	0.136	0.065
	p	0.532	0.078	0.424	0.639	0.003	0.172	0.073	0.390
SK	r	0.07	-0.093	0.083	-0.086	0.015	0.085	0.054	0.252**
	p	0.357	0.222	0.278	0.256	0.846	0.263	0.479	0.001
TK	r	0.033	-0.057	0.175*	-0.043	-0.170*	-0.145	-0.101	0.092
	p	0.669	0.456	0.021	0.572	0.025	0.056	0.183	0.225

DB: duygusal besleme, YB: yardımcı besleme, CB: cesaretlendirici besleme, SK: sıkı kontrollü, TK: toleranslı kontrollü besleme. ÇYDA: Çocuklarda Yeme Davranışı Anketi, ÇYDA1- Gıda heveslisi, ÇYDA2- Duygusal aşırı yeme, ÇYDA3- Gıdadan keyif alma, ÇYDA4-İçme tutkusu, ÇYDA5-Tokluk heveslisi, ÇYDA6-Yavaş yeme, ÇYDA7-Duygusal az yeme, ÇYDA8-Yemek seçiciliği. *Korelasyon 0.05 düzeyinde anlamlıdır (2 yönlü). ** Korelasyon 0.01 düzeyinde anlamlıdır (2 yönlü).

Ebeveynlerin duygusal besleme tutumu arttıkça çocukların gıda heveslisi ($r=0.176$, $p=0.020$), duygusal aşırı yeme ($r=0.284$, $p=0.000$), içme tutkusu ($r=0.203$, $p=0.007$), tokluk heveslisi ($r=0.185$, $p=0.014$), yavaş yeme ($r=0.249$, $p=0.001$) ve duygusal az yeme ($r=0.224$, $p=0.003$) davranışı artmakta, gıdadan keyif alma davranışı ($r=-0.184$, $p=0.015$) ise azalmaktadır. Ebeveynlerin yardımcı besleme tutumları ile çocuğun gıda heveslisi, duygusal aşırı yeme, içme tutkusu, tokluk heveslisi ve duygusal az yeme beslenme davranışı arasında pozitif zayıf yönlü (Sırası ile $r=0.191$, $p=0.011$; $r=0.316$, $p=0.000$; $r=$

0.280, $p=0.000$; $r=0.202$, $p=0.007$ ve $r=0.177$, $p=0.019$), gıdadan keyif alma davranışı ile ise negatif zayıf yönlü ilişki saptanmıştır ($r=-0.189$, $p=0.012$). Ebeveynleri cesaretlendirici besleme davranışı ile tokluk heveslisi çocuk yeme davranışı arasında pozitif yönlü zayıf ilişki vardır ($r=0.222$, $p=0.003$). Ebeveynlerin sıkı kontrollü besleme davranışı ile yemek seçiciliği çocuk yeme davranışı arasında pozitif yönlü zayıf ilişki saptanmıştır ($r=0.252$, $p=0.001$). Ebeveynlerin toleranslı kontrollü besleme tarzı ile gıdadan keyif alan çocuk yeme davranışı arasında pozitif yönlü zayıf ilişki vardır ($r=0.175$, $p=0.021$). Ayrıca ebeveynlerin toleranslı kontrollü besleme davranışı ile çocukların tokluk heveslisi yeme davranışı arasında negatif yönlü zayıf ilişki vardır ($r=-0.170$, $p=0.025$). Ebeveyn besleme tarzının çocukların ve ebeveynlerinin antropometrik ölçümleri ile ilişkisi **Tablo 3'** te verilmiştir.

Tablo 3: Ebeveyn besleme tarzının çocukların ve ebeveynlerinin antropometrik ölçümleri ile ilişkisi

Özellikler		DB	YB	CB	SK	TK
BÇ (cm)	r	-0.169*	-0.056	-0.200**	-0.084	0.148
	p	0.025	0.465	0.008	0.270	0.051
KÇ (cm)	r	-0.193*	-0.127	-0.144	0.002	0.045
	p	0.011	0.094	0.058	0.975	0.555
ÜOKÇ (cm)	r	-0.155*	-0.077	-0.216**	-0.059	0.082
	p	0.040	0.308	0.004	0.438	0.279
BKİ (kg/m ²)	r	-0.104	-0.130	-0.238**	-0.094	0.145
	p	0.169	0.087	0.001	0.216	0.055
BKİ (Anne)	r	0.039	0.165*	-0.020	-0.180*	-0.038
(kg/m ²)	p	0.605	0.029	0.790	0.017	0.619
BKİ (Baba)	r	0.079	0.264**	-0.040	-0.176*	-0.089
(kg/m ²)	p	0.314	0.001	0.614	0.024	0.256

DB: duygusal besleme, YB: yardımcı besleme, CB: cesaretlendirici besleme, SK: sıkı kontrollü, TK: toleranslı kontrollü besleme. BÇ: bel çevresi, BKİ: beden kitle indeksi, KÇ: kalça çevresi, ÜOKÇ: üst orta kol çevresi, *Korelasyon 0.05 düzeyinde anlamlıdır (2 yönlü). ** Korelasyon 0.01 düzeyinde anlamlıdır (2 yönlü).

Buna göre ebeveynlerin duygusal besleme tutumları ile çocukların bel çevresi, kalça çevresi ve üst orta kol çevresi ölçümleri arasında negatif yönlü zayıf bir korelasyon belirlenmiştir (Sırası ile $r=-0.169$, $p=0.025$, $r=-0.193$, $p=0.011$ ve $r=-0.155$, $p=0.040$). Ayrıca ebeveynlerin cesaretlendirici besleme tutumları ile çocukların bel çevresi, üst orta kol çevresi ölçümleri ile BKİ değerleri arasında zayıf negatif yönlü bir korelasyon belirlenmiştir (Sırası ile $r=-0.200$, $p=0.008$; $r=-0.216$, $p=0.004$ ve $r=-0.238$, $p=0.001$).

Hem annelerin hem de babaların BKİ değeri ile ebeveynlerin yardımcı besleme tutumu arasında pozitif yönlü zayıf korelasyon ($r=0.165$, $p=0.029$ ve $r=0.264$, $p=0.001$), sıkı kontrollü besleme arasında ise negatif yönlü zayıf korelasyon vardır ($r=-0.180$, $p=0.017$ ve $r=-0.176$, $p=0.024$). Ebeveyn besleme tarzının çocukların beden algıları ile ilişkisi **Tablo 4'** te verilmiştir.

Tablo 4: Ebeveyn besleme tarzının ebeveynlerin ve çocukların beden algıları ile ilişkisi

	Ortanca (Alt-üst)	DB	YB	EBTA CB	SK	TK
Çocukların Beden Algısı						
Ebeveyn algısı	2.00(1-4)	r	-0.152*	-0.013	-0.198**	-0.077
Mevcut durum		p	0.045	0.863	0.009	0.308
Olmaması istenen durum	2.00(1-4)	r	0.108	0.105	-0.025	0.043
		p	0.154	0.167	0.743	0.574
Çocuk algısı	2.00(1-5)	r	-0.026	-0.059	-0.017	-0.118
Olmaması istenen durum		p	0.728	0.437	0.826	0.120

DB: duygusal besleme, YB: yardımcı besleme, CB: cesaretlendirici besleme, SK: sıkı kontrollü, TK: toleranslı kontrollü besleme. EBTA: Ebeveyn Besleme Tarzı Anketi. *Korelasyon 0.05 düzeyinde anlamlıdır (2 yönlü). ** Korelasyon 0.01 düzeyinde anlamlıdır (2 yönlü).

Ebeveynlerin çocuklarını algıladıkları beden yapısı ile ebeveynlerin duygusal ve cesaretlendirici besleme puanı arasında zayıf negatif korelasyon mevcuttur (Sırası ile $r=-0.152$, $p=0.045$ ve $r=-0.198$ ve $p=0.009$). Çocuklarının zayıf olduğunu düşünen ebeveynler duygusal ve cesaretlendirici besleme eğilimindedirler ($p<0.05$).

TARTIŞMA

Bu çalışmada, ebeveynlerin beslenme tarzları ile çocukların yeme davranışları arasındaki ilişki değerlendirilmiştir. Ebeveynlerin besleme tarzları, çocuk yeme davranışı alt kategorilerinin çoğunluğuyla ilişkili bulunmuştur. Ebeveynlerin duygusal besleme ve yardımcı besleme tutumları arttıkça çocukların gıda heveslisi, duygusal aşırı yeme, içme tutkusu, tokluk heveslisi, yavaş yeme ve duygusal az yeme davranışı artmakta, gıdadan keyif alma davranışı ise azalmaktadır. Çalışmada ayrıca ebeveynlerin çocuklarının vücut ağırlığına ilişkin algılarının da ebeveyn beslenme uygulamalarını etkileyebileceği saptanmıştır. Çocuklarının zayıf olduğunu düşünen ebeveynler duygusal ve cesaretlendirici besleme davranışı sergileme eğilimindedirler.

Duygusal yeme, tokluktan bağımsız olarak ve genellikle olumsuz olan duygusal durumlara yanıt olarak aşırı yeme olarak tanımlanmaktadır (32). Stres ve olumsuz duyguların iştah üzerinde farklı etkileri olabilir; bazı bireylerde yeme isteği azalırken (duygusal az yeme) bazılarında artış (duygusal aşırı yeme) görülmektedir ve her iki davranışın da çocuklukta öğrenildiği ve paylaşılan çevrenin en güçlü etkiyi yarattığı bildirilmiştir (33). Ebeveynler, sundukları yiyecekler, öğün zamanı ve yapısı ile ilgili belirledikleri kuralları ve çocuklarıyla kurdukları etkileşimler yoluyla çocukların yeme davranışlarını etkileyen en güçlü çevresel araçlardır (2,34). Ebeveynler, çocuklarının olumsuz duygularını yiyeceklerle çözmeye çalışarak duygusal besleme tutumunu sergiledik-

lerinde, çocuklarına da sıkıntı anında çözümün besin tüketmek olduğunu öğretebilmektedir çünkü duygusal beslenme erken öğrenmenin bir sonucudur. Üzgün olduğunda veya olumsuz duygularını ifade ettiğinde ebeveynleri tarafından beslenen çocuk, yemenin bir tür duygu düzenleme aracı olduğunu öğrenmektedir (35). Literatürdeki çalışmalar, ebeveynlerin duygusal beslemesi ile çocuğun duygusal yemesi arasında pozitif ilişkiler olduğunu bildirmektedir (2,36-38). Örneğin, 8 - 12 yaş aralığındaki aşırı kilolu çocuklarla yapılan bir çalışmada, duygusal besleme, duygusal yemeyle en güçlü şekilde ilişkilendirilen faktör olmuştur (37). Ayrıca Blissett ve ark. (36), olumsuz duygularını düzenlemek için ebeveynlerinin sıklıkla yiyecekleri kullandığı 3 - 5 yaş arası çocukların, deneysel olarak olumsuz ruh hali uyarıldığında daha fazla enerji tükettiklerini saptamıştır. Rodgers ve ark. (39), annenin duygusal besleme tutumunun, yeni yürümeye başlayan çocuklarda ve okul öncesi çocuklarda bir yıl boyunca duygusal yeme artışını öngördüğünü bildirmiştir. Bu çalışmada da literatürle uyumlu olarak ebeveynlerin duygusal besleme tutumları arttıkça çocukların duygusal aşırı yeme davranışının arttığı saptanmıştır. Ebeveynlerin duygusal besleme tutumlarının, çocuklarının açlık olmadan yeme davranışlarını arttırabileceği ve tokluğu düzenleme yeteneklerini zayıflatabileceği (40) göz önünde bulundurulduğunda, bu çalışmada gıda heveslisi ve içme tutkusu çocuk yeme davranışlarının ebeveynlerin duygusal besleme tutumlarıyla pozitif yönlü ilişki göstermesi şaşırtıcı değildir.

Bu çalışmada ebeveyn duygusal besleme tutumu ile çocuk yeme davranışı anketinin besinden kaçınma davranışları olan tokluk heveslisi ve duygusal az yeme beslenme davranışlarının pozitif yönde ilişkili olduğu bulunmuştur. Çocuklarda duygusal beslenme davranışı olarak aşırı yemenin yanı sıra duygusal az yeme davranışı da gözlemlenebilmektedir (23). Stresin kortizol salınımını artırarak leptin üzerinden iştahı baskılayabileceği (41), küçük çocuklarda duygusal stresin bağırsak aktivitesini azaltıp iştah kaybına yol açabileceği (42), 2-6 yaş arası çocuklarda duygusal az yemenin aşırı yemeye göre daha yaygın bir tepki olduğu belirtilmiştir (23).

Yardımcı besleme davranışı, ebeveynlerin doğru olduğunu düşündükleri davranışlar için

çocuklarını yiyeceklerle ödüllendirdikleri, yanlış olduğunu düşündükleri davranışlar için ise çocuklarının sevdikleri yiyecekleri kısıtlayarak cezalandırdıkları bir ebeveyn besleme uygulamasıdır. Bu çalışmada ebeveynlerin yardımcı besleme tutumları ile çocukların gıda heveslisi, duygusal aşırı yeme ve içme tutkusu beslenme davranışı arasında pozitif yönlü ilişki saptanmıştır. Yardımcı beslenme uygulamalarında sunulan yiyeceklerin tipik olarak lezzetli ve enerji açısından yoğun olduğu (43) ve ebeveynlerin yardımcı besleme tutumlarının çocuklarda duygusal aşırı yeme ve aşırı yeme eğilimi ile ilişkili olabileceği bildirilmiştir (39).

Cesaretlendirici besleme, ebeveynin çocuğun bazı besinleri tüketmesi için teşvik etmesi, sıkı kontrollü besleme ise çocuğun ne yiyeceğine ebeveynin karar verdiği ve ebeveynin çocuğun beslenmesinde sıkı kontrol uyguladığı besleme uygulamasıdır (22). Bu çalışmada ebeveynlerin cesaretlendirici besleme davranışları arttıkça çocukların yemeden kaçınma davranışlarının (tokluk heveslisi çocuk yeme davranışı) arttığı saptanmıştır. Ebeveynler, çocuklarının sağlıklı beslenme alışkanlıklarını ve sağlıklı besin tüketimlerini teşvik etmek amacıyla çoğunlukla cesaretlendirici veya sınırlandırıcı davranışlar sergilemektedir. Çocuğun yemek yemesi konusundaki ısrar ve ebeveynlerin sağlıklı olduğunu düşündükleri besinleri tüketmeleri konusunda çocuklara sık sık müdahale etmesinin potansiyel olarak sağlıklı yiyeceklerle karşı tiksinti yaratabileceği ve çocukların içsel tokluk ipuçlarına yanıtlarının bozulmasına yol açabileceği ileri sürülmüştür (44). Kısıtlama durumunda ise çocukların sağlıksız besinleri yeme isteği artmakta, dolayısıyla beslenme kalitesi düşmekte, sağlıklı gıdayı alma isteği azalmakta ve çocukta tokluk algısı zarar görebilmektedir. Kesitsel çalışmalarda, kısıtlama gibi kontrol edici besleme uygulamalarının çoğunlukla aşırı yeme eğilimi (8), yemekten keyif alma (39,45,46) gibi gıdaya yaklaşma davranışlarıyla ilişkilendirilmiştir. Bu çalışmada ise sıkı kontrollü beslenme davranışları arttıkça ise çocuklarda yemek seçiciliği davranışının arttığı saptanmıştır.

Çocuklarının vücut ağırlığına ilişkin algıları, ebeveynlerin beslenme uygulamalarını etkileyebilir (47,48). Ebeveynlerin beslenme uygulamalarının, çocukların kilo durumuna ilişkin çeşitli

ebeveyn algılarıyla ilişkili olduğu gösterilmiştir. Ebeveynlerin çocuklarının kilo durumuyla ilgili endişeleri ve memnuniyetsizliklerinin kısıtlama ve yemek yeme baskısı içeren beslenme uygulamalarıyla ilişkili olduğu bulunmuştur (47,49). Çocuklarını fazla kilolu/obez olarak algılayan ebeveynlerin, çocuklarının yiyecek alımını izleme ve kısıtlama; çocuklarını yetersiz kilolu olarak algılayan ebeveynlerin ise çocuklarına daha fazla yemeleri için baskı yapma olasılığının daha yüksek olduğu bildirilmiştir (47,48,50).

Bu çalışmada da çocukların bel çevresi, kalça çevresi ve üst orta kol çevresi ölçümleri arttıkça ebeveynlerin yemeye teşvik edici besleme davranışları olan duygusal besleme ve cesaretlendirici besleme tutumlarının azaldığı saptanmıştır ($p<0.05$). Benzer durum ebeveynlerin çocuklarının bedenlerini algılama şekli ile besleme tarzları arasında da gözlemlenmiştir. Çocuklarının zayıf olduğunu düşünen ebeveynler duygusal ve cesaretlendirici besleme eğilimindedirler. Ancak çocukların olmak istedikleri beden algısı ile ebeveynlerin beslenme tarzı alt puanları arasında ilişki saptanmamıştır.

Bu çalışma bazı kısıtlılıklar ve güçlü yönler içermektedir. Tek bir merkezde gerçekleştirilmesi bu çalışmanın en önemli kısıtlılığıdır ve bu nedenle bu yaş grubundaki tüm çocuk ve ebeveynlerine genellenemez. Bir diğer kısıtlılık ise çalışmanın kesitsel bir tasarıma sahip olması, uzun izlem ve takibe ilişkin sonuçlar içermemesidir. Yeme davranışı, beslenme tutumu ve beden algısının belirlenmesinde geçerliği belirlenmiş ölçeklerin kullanılması bu çalışmanın güçlü yönüdür. Beden algılarının çocukların doğrudan kendi görüşlerine dayalı olarak belirlenmesinde bu çalışmanın bir diğer güçlü yönüdür.

Bu çalışmada, literatürde yer alan ebeveyn besleme tarzının fazla kiloluluk ile ilişkisine ilave olarak kardiyovasküler risk faktörlerinden olan artmış bel çevresi ve kalça çevresi ölçümleri ile de ilişkilendirme yapılmıştır. Ebeveynlerin çocuklarına yönelik beden algıları ve antropometrik ölçümleri ile olan besleme tarzı davranışlarının birbiri ile uyumlu olduğu belirlenmiştir. Buna göre ebeveynlerin besleme tarzı davranışları ile ebeveynlerin zayıf olmaya yönelik beden algıları ve düşük antropometrik ölçümleri ilişkili belirlenmiştir. Bu durum yön-

temde kullanılan ölçek ve antropometrik ölçümlerin birbirini desteklediğini göstermektedir.

Sonuç olarak bu çalışmada ebeveynlerin besleme davranışları okul öncesi çocukların yeme tutumu, antropometrik ölçümleri ve beden algıları ile ilişkili bulunmuştur. Bu çalışma sonuçlarına göre; çocukların besin ve yeme ile ilgili ilk deneyimlerini yapılandırma ebeveynlerin anahtar rol oynadığı ifade edilebilir. Çocukların yeme tutumu, büyüme ve gelişmeleri ve beden algıları ile ilgili araştırmalar yapılırken ebeveynlerin beslenme konusundaki farkındalıklarının gözden geçirilecek şekilde tasarlanması faydalı olacaktır.

*Bu çalışmanın ön verileri, 18-19 Aralık 2023 tarihleri arasında düzenlenen Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi 2. Uluslararası Sağlık Bilimleri Kongresi'nde sözlü sunum olarak sunulmuştur.

KAYNAKLAR

1. Monnery-Patris S, Rigal N, Peteuil A, et al. Development of a new questionnaire to assess the links between children's self-regulation of eating and related parental feeding practices. *Appetite*. 2019;138:174-83.
2. Steinsbekk S, Belsky J, Wichstrøm L. Parental feeding and child eating: An investigation of reciprocal effects. *Child Dev*. 2016;87(5):1538-49.
3. Balaban S, Özdoğan Y, Uçar A. Annelerin çocuk besleme uygulamaları ve çocukların yemek yeme davranışları. *Nevşehir Bilim ve Teknoloji Dergisi*. 2018;7(1):1-13.
4. Romanos-Nanclares A, Zazpe I, Santiago S, et al. Influence of parental healthy-eating attitudes and nutritional knowledge on nutritional adequacy and diet quality among preschoolers: The SENDO project. *Nutrients*. 2018;10(12):1875.
5. Ek A, Sorjonen K, Eli K, et al. Associations between parental concerns about preschoolers' weight and eating and parental feeding practices: Results from analyses of the Child Eating Behavior Questionnaire, the Child Feeding Questionnaire, and the Lifestyle Behavior Checklist. *PLoS One*. 2016;11(1):e0147257.
6. Jansen PW, de Barse LM, Jaddoe VW, et al. Bi-directional associations between child fussy eating and parents' pressure to eat: Who influences whom? *Physiol Behav*. 2017;176(1):101-6.
7. Powell F, Farrow C, Meyer C, Haycraft E. The stability and continuity of maternally reported and observed child eating behaviours and feeding practices across early childhood. *Int J Environ Res Public Health*. 2018;15(5):1017.
8. Ventura AK, Birch LL. Does parenting affect children's eating and weight status? *Int J Behav Nutr Phys Act*. 2008;17(5):15.

9. Leuba AL, Meyer AH, Kakebeeke TH, et al. The relationship of parenting style and eating behavior in preschool children. *BMC Psychol*. 2022;10(1):275.
10. Marlow CS, Forestell CA. The effect of parental food neophobia on children's fruit and vegetable consumption: A serial mediation model. *Appetite*. 2022;172:105942.
11. Skinner JD, Carruth BR, Wendy B, Ziegler PJ. Children's food preferences: a longitudinal analysis. *J Am Diet Assoc*. 2002;102(11):1638-47.
12. Grammer AC, Balantekin KN, Barch DM, et al. Parent-child influences on child eating self-regulation and weight in early childhood: A systematic review. *Appetite*. 2022;168(1):105733.
13. Hughes SO, Power TG, O'Connor TM, et al. Maternal feeding style and child weight status among Hispanic families with low-income levels: A longitudinal study of the direction of effects. *Int J Behav Nutr Phys Act*. 2021;18(1):30.
14. Shloim N, Edelson LR, Martin N, Hetherington MM. Parenting styles, feeding styles, feeding practices, and weight status in 4-12 year-old children: A systematic review of the literature. *Front Psychol*. 2015;14(6):1849.
15. Afonso L, Lopes C, Severo M, et al. Bidirectional association between parental child-feeding practices and body mass index at 4 and 7 y of age. *Am J Clin Nutr*. 2016;103(3):861-7.
16. Fildes A, van Jaarsveld CHM, Llewellyn C, et al. Parental control over feeding in infancy: Influence of infant weight, appetite and feeding method. *Appetite*. 2015;91:101-6.
17. Jansen PW, Tharner A, van der Ende J, et al. Feeding practices and child weight: Is the association bidirectional in preschool children? *Am J Clin Nutr*. 2014;100(5):1329-36.
18. Gregory JE, Paxton SJ, Brozovic AM. Maternal feeding practices, child eating behaviour and body mass index in preschool-aged children: A prospective analysis. *Int J Behav Nutr Phys Act*. 2010;28(7):55.
19. Gregory JE, Paxton SJ, Brozovic AM. Pressure to eat and restriction are associated with child eating behaviours and maternal concern about child weight, but not child body mass index, in 2- to 4-year-old children. *Appetite*. 2010;54(3):550-6.
20. May AL, Donohue M, Scanlon KS, et al. Child-feeding strategies are associated with maternal concern about children becoming overweight, but not children's weight status. *J Am Diet Assoc*. 2007;107(7):1167-75.
21. Çalışkan ZD, Koç ET. Okul öncesi çocuklarda ebeveyn besleme tarzı ve etkileyen faktörler. *Türkiye Klinikleri Hemşirelik Bilimleri Dergisi*. 2020;12(4):485-95.
22. Wardle J, Sanderson S, Guthrie CA, Rapoport L, Plomin R. Parental feeding style and the inter-generational transmission of obesity risk. *Obes Res*. 2002;10(6):453-62.
23. Wardle J, Guthrie CA, Sanderson S, Rapoport L. Development of the Children's Eating Behaviour Questionnaire. *J Child Psychol Psychiatry*. 2001;42(7):963-73.
24. Damiano SR, Gregg KJ, Spiel EC, McLean SA, et al. Relationships between body size attitudes and body image of 4-year-old boys and girls, and attitudes of their fathers and mothers. *J Eat Disord*. 2015;10(3):16.
25. Tiggemann M, Pennington B. The development of gender differences in body-size dissatisfaction. *Aust Psychol*. 1990;25(3):306-13.
26. World Health Organization. WHO child growth standards: Length/height-for-age, weight-for-age, weight-for-length, weight-for-height and body mass index-for-age: methods and development. <https://www.who.int/publications/i/item/924154693X>, Erişim Tarihi: 24.07.2023.
27. World Health Organization. Growth reference 5-19 years - Application tools. <https://www.who.int/tools/growth-reference-data-for-5to19-years/application-tools>, Erişim Tarihi: 24.06.2023.
28. Hatipoglu N, Mazicioglu MM, Poyrazoglu S, et al. Waist circumference percentiles among Turkish children under the age of 6 years. *Eur J Pediatr*. 2013;172(1):59-69.
29. Lowes J, Tiggemann M. Body dissatisfaction, dieting awareness and the impact of parental influence in young children. *Br J Health Psychol*. 2003;8(2):135-47.
30. Yılmaz R, Esmeray H, Erkorkmaz Ü. Çocuklarda yeme davranışı anketinin Türkçe uyarılma çalışması. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*. 2011;12(4):287-94.
31. Özçetin M, Yılmaz R, Erkorkmaz Ü, Esmeray H. Ebeveyn besleme tarzı anketi geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Türk Pediatri Arşivi*. 2010;45(2):24-31.
32. Michels N, Sioen I, Braet C, et al. Stress, emotional eating behaviour and dietary patterns in children. *Appetite*. 2012;59(3):762-9.
33. Herle M, Fildes A, Llewellyn CH. Emotional eating is learned not inherited in children, regardless of obesity risk. *Pediatr Obes*. 2018;13(10):628-31.
34. Costa A, Oliveira A. Parental feeding practices and children's eating behaviours: An overview of their complex relationship. *Healthcare (Basel)*. 2023;11(3):400.
35. Steinsbekk S, Barker ED, Llewellyn C, et al. Emotional feeding and emotional eating: Reciprocal processes and the influence of negative affectivity. *Child Dev*. 2018;89(4):1234-46.
36. Blissett J. Relationships between parenting style, feeding style and feeding practices and fruit and vegetable consumption in early childhood. *Appetite*. 2011;57(3):826-31.
37. Braden A, Rhee K, Peterson CB, et al. Associations between child emotional eating and general parenting style, feeding practices, and parent psychopathology. *Appetite*. 2014;80:35-40.

- 38.** Stone RA, Blissett J, Haycraft E, Farrow C. Predicting preschool children's emotional eating: The role of parents' emotional eating, feeding practices and child temperament. *Matern Child Nutr.* 2022;18(3):e13341.
- 39.** Rodgers RF, Paxton SJ, Massey R, et al. Maternal feeding practices predict weight gain and obesogenic eating behaviors in young children: A prospective study. *Int J Behav Nutr Phys Act.* 2013;18(10):24.
- 40.** Jalo E, Konttinen H, Vepsäläinen H, et al. Emotional eating, health behaviours, and obesity in children: A 12-country cross-sectional study. *Nutrients.* 2019;11(2):351.
- 41.** Michels N, Sioen I, Ruige J, De Henauw S. Children's psychosocial stress and emotional eating: A role for leptin? *Int J Eat Disord.* 2017;50(5):471-80.
- 42.** Van Strien T, Oosterveld P. The children's DEBQ for assessment of restrained, emotional, and external eating in 7- to 12-year-old children. *Int J Eat Disord.* 2008;41(1):72-81.
- 43.** Raaijmakers LG, Gevers DW, Teuscher D, et al. Emotional and instrumental feeding practices of Dutch mothers regarding foods eaten between main meals. *BMC Public Health.* 2014;17(14):171.
- 44.** Warkentin S, Mais LA, Ranganath K, Jansen E, Carnell S. Controlling and less controlling feeding practices are differentially associated with child food intake and appetitive behaviors assessed in a school environment. *Pediatr Obes.* 2020;15(10):e12714.
- 45.** De-Jongh González O, Tugault-Lafleur CN, O'Connor TM, et al. Are fathers' and mothers' food parenting practices differentially associated with children's eating behaviors? *Appetite.* 2021;166:105434.
- 46.** Jansen PW, Roza SJ, Jaddoe VW, et al. Children's eating behavior, feeding practices of parents and weight problems in early childhood: results from the population-based Generation R Study. *Int J Behav Nutr Phys Act.* 2012;30(9):130.
- 47.** Costa A, Hetherington MM, Oliveira A. Maternal perception, concern and dissatisfaction with child weight and their association with feeding practices in the Generation XXI birth cohort. *Br J Nutr.* 2022;127(7):1106-16.
- 48.** Xiang C, Zhang Y, Yong C, et al. Association between parents' perceptions of preschool children's weight, feeding practices and children's dietary patterns: A cross-sectional study in China. *Nutrients.* 2021;13(11):3767.
- 49.** Loth KA, Mohamed N, Trofholz A, et al. Associations between parental perception of- and concern about-child weight and use of specific food-related parenting practices. *Appetite.* 2021;160(1):105068.
- 50.** Freitas FR, Moraes DEB, Warkentin S, et al. Maternal restrictive feeding practices for child weight control and associated characteristics. *J Pediatr (Rio J).* 2019;95(2):201-8.